

רוח סביר

הנה שוב אנחנו במיול שיש בו הכל והכל בו
 זה מתחיל לכרכר בבטן עוד לפני שנה ויותר
 קורם עור וגידים רעיונות נשלפים מהשרוול
 וכבר אנחנו בשלב שמתחילים לברר
 מתי נצא, לאן נצא אם נצא ואיך נצא
 מה עם גשם? מה עם שמש? מה עם רוח? קור וחום
 איפה נלון? איפה נשב? איפה נאכל ?

מי האחות? מי המדריך? מי הגזבר ובכלל מי אקונום (חשוב מאוד..)
 ועל כל הסימפוניטה רוח (קגל) ביד רמה מנצחת.
 יוזמת, מתאמת, מטלפנת, קובעת מקשרת
 זו מלאכת מחשבת רבותי, זה יחסי ציבור, ארגון, מחשבה השקעה רצינית
 וזאת התמודדות עם גורמים רבים, הראש תפוס, 24 שעות היא על דבר אחר לא חושבת.

אז לפני שנמשיך ניתן כבוד לאן שצריך לתת כבוד
 ולא נחסוך בשבחים לרות (קגל) שמגיע לה 3 פעמים כיפאק לפחות.

אז הפעם אנחנו בזיכרון בשמחי הנדיב
 לו הייתי רוטשילד מי יודע מה הייתי מעדיף
 אבל ההיסטוריה בינתיים על עצמה לא חוזרת
 כי רקאנטי, ארוסט יפה ושאול אייזנברג עסוקים באופרה לגמרי אחרת.

לוח זמנים שלנו עמוס מרתק ומלא ענין
 רצינו לראות עוד ועוד אבל חסר לנו זמן.
 בטוח שמבטיחים כמובטח קיים מה שהבטיח
 גלבוע, מוחרך-רע (מוחרקה?) מפסגה לפסגה תרתי משמע – היה שמח

ונסיים במילים אך לא בהרגשה
 ששוב בילינו במיול שהיה ממש נפלא
 ולכל העושים במלאכה
 מגיעה מכולנו מכל הלב הרבה תודה.